

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2025 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku skazanego o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2024 r. w przedmiocie przyznania obrońcy wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Skazany A. K. skierował do Sądu Najwyższego wniosek datowany na dzień 8 kwietnia 2025 r. o przyznanie obrońcy z wyboru – adw. P. R. wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym na podstawie art. 632 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. oraz § 11 ust. 4 pkt 2 i § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.). Wniosek ten został potraktowany jako wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września

2024 r. w przedmiocie kosztów procesu (wydatków strony z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy). W uzasadnieniu wniosku skazany wskazał, że wynagrodzenie za ten etap obrony (w postępowaniu kasacyjnym) uzgodniono na poziomie 5.000 zł brutto, co znalazło potwierdzenie w zaświadczeniu adw. P. R. z dnia 1 kwietnia 2025 r. załączonym do wniosku, w którym obrońca przyznał, że przyjął wynagrodzenie adwokackie za obronę w postępowaniu kasacyjnym w kwocie 5.000 zł brutto (k. 67-68).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k., jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem (art. 637a k.p.k.).

W orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2024 r.) rozstrzygnięto co do zasady o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (obciążono nimi Skarb Państwa). Analiza akt przedmiotowej sprawy pozwala zaś dostrzec, że w toku postępowania kasacyjnego, zainicjowanego kasacją wywiedzioną przez prokuratora od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 lipca 2023 r., sygn. II AKa 109/23, obrońca skazanego A. K. nie podejmował żadnych czynności procesowych, za które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, należałoby się mu wynagrodzenie. Nie złożył bowiem odpowiedzi na kasację, a nadto - w związku z rozpoznaniem sprawy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.) - nie reprezentował skazanego przed Sądem Najwyższym. Jak wskazywał już Sąd Najwyższy w jednym ze swoich judykatów odnoszącym się do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2631), traktującego o kwestii prawa do opłaty za

"obronę przed Sądem Najwyższym", cyt. „przepis § 17 ust. 2 pkt 6 ww. rozporządzenia statuujący prawo do opłaty za "obronę przed Sądem Najwyższym", który stosuje się odpowiednio do pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego i prywatnego, dotyczy opłaty należnej za "faktyczne występowanie" przed Sądem Najwyższym, a nie podejmowanie jakichkolwiek innych czynności dokonywanych poza samym postępowaniem, choć mających z nim związek, takich jak np. zapoznanie się z kasacją czy odpowiedzią na kasację, czy też rozmowy z matką małoletniej (por. A. Partyk, T. Partyk, Rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Komentarz, LEX/el. 2016, komentarz do § 17). Podstawą do przyznania wynagrodzenia z tego tytułu nie może być również przepis § 18 ust. 1 rozporządzenia stanowiący, że opłaty wynoszą za dokonanie określonej czynności procesowej w toku postępowania sądowego - 25% opłaty przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana" (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2024 r., V KK 116/23, LEX nr 3708569).

Wobec niedostrzeżenia przejawów "faktycznego występowania" obrońcy skazanego przed Sądem Najwyższym — wbrew oczekiwaniom strony — nie zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym, dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]